

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΑΙΓΑΙΟΥ

ΣΧΟΛΗ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Παιδαγωγική Έρευνα στο Αιγαίο

6η Ημερίδα Υποψηφίων Διδακτόρων

Βιβλίο Περιλήψεων

Περιεχόμενα

Οι πρακτικές στη μη τυπική εκπαίδευση των ενηλίκων προσφύγων στα κράτη της Ε.Ε. <i>Άγγελος Αθανασόπουλος, Αλιβίζος Σοφός</i>	4
Η θεατρική παράσταση στο σχολείο: διερεύνηση του παραστασιακού άγχους παιδιών ηλικίας 10-12 ετών. <i>Κωνσταντίνος Μαστροθανάσης, Μαρία Κλαδάκη</i>	5
Ο ρόλος των Νέων Τεχνολογιών για τη δικτύωση των Ορεινών Σχολείων στην περιοχή του Τροόδους: Σχεδιασμός και υλοποίηση πρακτικών συμπληρωματικής σχολικής εξ αποστάσεως εκπαίδευσης. <i>Σπύρος Σπύρου, Αλιβίζος Σοφός</i>	6
Η φιλοσοφική σχολή του πανεπιστήμιου Αθηνών (1904-1940): Οι διδάσκοντες και η εποχή τους. <i>Κωνσταντίνος Αγωγιάνης, Παναγιώτης Κιμουρτζής</i>	7
Η θρησκευτικότητα κατά την εποχή της πανδημίας COVID-19. <i>Ανδρούλα Ιωάννου, Πολύκαρπος Καραμούζης</i>	8
Ερευνώντας βασικούς παράγοντες που επηρεάζουν τη διαδικασία μάθησης της εκπαίδευσης στη δημοκρατική ιδιότητα του πολίτη. <i>Αργυρώ Ποταμούση, Πολύκαρπος Καραμούζης</i>	9
Δημιουργία λογισμικού Επιτραπέζιας Εικονικής Πραγματικότητας για τη διδασκαλία στοιχείων της αρχαίας ελληνικής τεχνολογίας. <i>Παναγιώτης Αντωνόπουλος, Εμμανουήλ Φωκίδης</i>	10
Προς ένα μοντέλο προσδιορισμού της Πλήρως Εμβυθισμένης Ψηφιακής Μαθησιακής Εμπειρίας. <i>Πηνελόπη Ατσικπάση, Εμμανουήλ Φωκίδης</i>	11
Βασικές διαφορές στην κατανομή της ύλης των Πιθανοτήτων και στις δραστηριότητες των σχολικών βιβλίων του Δημοτικού της Ελλάδας και της Σιγκαπούρης. <i>Μιχαήλ Ζώρζος, Ευγένιος Αυγερινός</i>	12
Βιβλιογραφική ανασκόπηση για τη χρήση της Εικονικής Πραγματικότητας στην Περιβαλλοντική Εκπαίδευση. <i>Παύλος Κεφαλάκης, Εμμανουήλ Φωκίδης</i>	13
Αξιολόγηση των Πλατφορμών σύγχρονης επικοινωνίας για εκπαιδευτικούς σκοπούς. <i>Νικόλαος Μανίκaros, Ευγένιος Αυγερινός</i>	14
Οι τρεις διαστάσεις της μάθησης στις αναφορές και τις δραστηριότητες των εγχειριδίων Φυσικής της Β' Γυμνασίου για τις δυνάμεις. <i>Μαργαρίτα Παπακωνσταντίνου, Μιχάλης Σκουμιάς</i>	15
Ρομαντική ειρωνεία και ειρωνική γλώσσα στην ποίηση του Κυριάκου Χαραλαμπίδη. <i>Μαρία Αμοιρίδου, Λουίζα Χριστοδουλίδου</i>	16
Η λειτουργία τής μνήμης στην ποίηση του Κυρ. Χαραλαμπίδη με τη συμβολή του λογισμικού AntConc: Η περίπτωση της <i>Αιγιαλούσης Επίσκεψις</i> . <i>Χρυσούλα Γιαννίκη, Λουίζα Χριστοδουλίδου</i>	17
Η σύγχρονη λαϊκή λογοτεχνία στην κοινωνική δικτύωση: Απόψεις μαθητών για το φαινόμενο του "τρολαρίσματος" (trolling) στο Facebook. <i>Μαρία Ζαρέντη, Γεώργιος Κατσαδώρας</i>	18
Λαογραφία στη σύγχρονη ψηφιακή εποχή: η έρευνα του λαϊκού πολιτισμού μέσα από τις διαδικτυακές κοινότητες. Η περίπτωση των τραγουδιών του Ν. Άσιμου στο YouTube. <i>Εμμανουήλ Κυριαζάκος, Γεώργιος Κατσαδώρας</i>	19
Καβαφογενή ποιήματα του Κυρ. Χαραλαμπίδη: Ρητές αναφορές. <i>Δημήτριος Λαδικός, Λουίζα Χριστοδουλίδου</i>	20
Ρητορική ανάγνωση της συλλογής του Αντώνη Φωστιέρη <i>Ποίηση μες στην ποίηση</i> (1977). <i>Παρασκευή Μακρίδου, Λουίζα Χριστοδουλίδου</i>	21

Δημιουργική διδασκαλία στην ποίηση για παιδιά των Γιάννη Ρίτσου και Κώστα Μόντη με κεντρικό μοτίβο τη "μητέρα". <i>Μίκα Ντάκα, Λουίζα Χριστοδουλίδου</i>	22
Η γλωσσική ενίσχυση στο νηπιαγωγείο μέσα σε περιβάλλον γλωσσικής ετερότητας και η σχέση της με την ομαλή μετάβαση των μαθητών με μεταναστευτικό υπόβαθρο στο δημοτικό σχολείο. <i>Παναγιώτα Τρίκου, Ελένη Σκούρτου</i>	23

Οι πρακτικές στη μη τυπική εκπαίδευση των ενηλίκων προσφύγων στα κράτη της Ε.Ε.

Άγγελος Αθανασόπουλος, Αλιβίζος Σοφός

Περίληψη

Η κοινωνική ένταξη των προσφύγων περιλαμβάνει πολλούς τομείς και πολιτικές. Όπως δηλώνεται και στο "Σχέδιο Δράσης για την ένταξη των πολιτών τρίτων χωρών" της ΕΕ, η εκπαίδευση είναι ένα από τα πιο ισχυρά εργαλεία για την κοινωνική ένταξη και θα πρέπει να προσφέρεται και να εξασφαλίζεται από τα κράτη υποδοχής όσο το δυνατόν πιο νωρίς κατά τη διάρκεια της διαδικασίας υποδοχής. Η εκμάθηση της γλώσσας της χώρας Υποδοχής είναι κρίσιμη για την επιτυχή διαδικασία ενσωμάτωσης. Στη συγκεκριμένη ημερίδα θα παρουσιαστούν οι πολιτικές μη τυπικής εκπαίδευσης των αναγνωρισμένων προσφύγων και των κατόχων επικουρικής προστασίας στις ευρωπαϊκές χώρες. Θα παρουσιαστούν οι πολιτικές γλωσσομάθειας ως μέσα κοινωνικής ενσωμάτωσης των προσφύγων στις τοπικές κοινωνίες καθώς και στις πολιτικές επιμόρφωσης και μετεκπαίδευσής τους. Σημαντικό σημείο θα είναι η ανάδειξη της έλλειψης της χρήσης των νέων τεχνολογιών και των νέων μορφών μη τυπικής εκπαίδευσης στα προγράμματα που υλοποιήθηκαν σε ωφελούμενους πολίτες τρίτων χωρών. Θα παρουσιαστούν αποτελέσματα από συγκεκριμένα ερωτήματα προς τα αρμόδιες υπηρεσίες κρατών της ΕΕ.

Βιογραφικά στοιχεία υποψήφιου διδάκτορα

Υπ. Διδάκτορας ΠΤΔΕ Πανεπιστημίου Αιγαίου, Κάτοχος MBA, Ελληνοαμερικάνικο Εκπαιδευτικό Κολλέγιο, Κάτοχος Μεταπτυχιακού Διπλώματος "Πολιτικές, Οικονομικές και Διεθνείς Σχέσεις στη Μεσόγειο", Τμήματος Μεσογειακών Σπουδών, Πανεπιστημίου Αιγαίου, Πτυχιούχος Διεθνών Σχέσεων, Τμήματος Μεσογειακών Σπουδών, Σχολής Ανθρωπιστικών Επιστημών, Πανεπιστημίου Αιγαίου. Έχει εργαστεί στον Τουρισμό ως Στέλεχος Τουριστικού Γραφείου με αντικείμενο Δημόσιες Σχέσεις και Μάρκετινγκ και σε Εταιρείες Συμβούλων ως Σύμβουλος Επιχειρήσεων. Στη Βουλή των Ελλήνων εργάστηκε ως επιστημονικός συνεργάτης Βουλευτή και ως Σύμβουλος Μετανάστευσης. Αυτή τη περίοδο είναι ο Ειδικός Σύμβουλος του Γενικού Γραμματέα Μεταναστευτικής Πολιτικής σε θέματα Διεθνών Σχέσεων, Ασύλου και Κοινωνικής Ένταξης. Επίσης διδάσκει μαθήματα Διαπολιτισμικότητας στα Κολλέγια City Unity College και Ελληνοαμερικάνικο Εκπαιδευτικό Κολλέγιο.

Η θεατρική παράσταση στο σχολείο: διερεύνηση του παραστασιακού άγχους παιδιών ηλικίας 10-12 ετών

Κωνσταντίνος Μαστροθανάσης, Μαρία Κλαδάκη

Περίληψη

Η σχολική θεατρική παράσταση αποτελεί μία κορυφαία στιγμή δημιουργικής έκφρασης των μαθητών επιτελώντας πολλαπλές εκπαιδευτικές λειτουργίες και καλλιτεχνικούς σκοπούς. Ωστόσο, τα άτομα έρχονται αντιμέτωπα με πολλές δυσκολίες που πρέπει να ξεπεράσουν προκειμένου να υποστηρίξουν τον ρόλο τους, γεγονός το οποίο αποτελεί πηγή στρες για τους ίδιους. Ορισμένοι μαθητές αισθάνονται άβολα στη σκηνή λόγω του άγχους που τους δημιουργείται από την κοινωνική τους έκθεση, το οποίο, αν δεν ανιχνευτεί και δεν αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά, μπορεί να δράσει ανασταλτικά στην ενεργό τους συμμετοχή. Ως απόρροια των παραπάνω, κρίνεται επιτακτική η ανάπτυξη εργαλείων και μηχανισμών που θα συμβάλλουν στον εντοπισμό και την ανίχνευση επικίνδυνων επιπέδων παραστασιακού άγχους σε μαθητές, προκειμένου να εφαρμοστούν πρακτικές αντιμετώπισης και διαχείρισής του, όπου αυτό χρειάζεται. Ο σκοπός της διεπιστημονικής μελέτης είναι διττός. Από τη μία, να δημιουργηθεί και να σταθμιστεί ένα εργαλείο παρατήρησης για τον εκπαιδευτικό προκειμένου να προσδιορίζονται με ευκολία τα επίπεδα καταστασιακού άγχους μαθητών τετάρτης, πέμπτης και έκτης τάξης του δημοτικού σχολείου, όταν οι τελευταίοι λαμβάνουν μέρος σε μία θεατρική παράσταση. Από την άλλη, να δημιουργήσει έναν μηχανισμό ανίχνευσης περιπτώσεων που εμφανίζουν επικίνδυνα επίπεδα άγχους παράστασης, αξιοποιώντας σύγχρονες τεχνικές υπολογιστικής νοημοσύνης με βάση τους αλγόριθμους νοημοσύνης σμήνους και εξελικτικής βελτιστοποίησης.

Βιογραφικά στοιχεία υποψήφιου διδάκτορα

Ο Κων/νος Μαστροθανάσης είναι υποψήφιος διδάκτωρ του Π.Τ.Δ.Ε. στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου με βασικές σπουδές στην Παιδαγωγική από το Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας και μεταπτυχιακή κατάρτιση στην Οργάνωση και τη Διοίκηση της εκπαίδευσης από το Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο και το Πανεπιστήμιο Guglielmo Marconi. Έχει εξειδίκευση στην ειδική αγωγή από το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, στη διδασκαλία των Ελληνικών ως δεύτερη/ξένη γλώσσα από το Πανεπιστήμιο Πάτρας και στη διαφοροποιημένη διδασκαλία από το Πανεπιστήμιο Harvard. Την τρέχουσα περίοδο υπηρετεί ως δάσκαλος σε δημοτικό σχολείο φυλακών και ως διδάσκων στην Α.Σ.Π.ΑΙ.Τ.Ε.. Έχει συμμετάσχει σε αρκετά προγράμματα κατάρτισης/επιμόρφωσης εκπαιδευτικών, όπως επίσης και σε ευρωπαϊκά ερευνητικά προγράμματα. Μελετήματά του βρίσκονται σε έγκριτα ελληνικά και ξένα περιοδικά, πρακτικά συνεδρίων και συλλογικούς τόμους. Έχει διακριθεί για τις εργασίες του από το Ινστιτούτο Ανθρωπιστικών και Κοινωνικών Επιστημών και από την Επιστημονική Ένωση για την Προώθηση της Εκπαιδευτικής Καινοτομίας. Τέλος, είναι κριτής εργασιών σε διεθνή επιστημονικά περιοδικά και συνέδρια.

Ο ρόλος των Νέων Τεχνολογιών για τη δικτύωση των Ορεινών Σχολείων στην περιοχή του Τροόδους: Σχεδιασμός και υλοποίηση πρακτικών συμπληρωματικής σχολικής εξ αποστάσεως εκπαίδευσης

Σπύρος Σπύρου, Αλιβίζος Σοφός

Περίληψη

Οι ορεινές και απομακρυσμένες περιοχές έχουν ιδιαίτερα και κοινά χαρακτηριστικά που τις κάνουν ξεχωριστές και συνάμα υποδεέστερες σε σχέση με τις αστικές, πεδινές περιοχές σε πολλούς τομείς όπως η υγεία, η εκπαίδευση κ.ά. Το Τρόοδος είναι η ψηλότερη οροσειρά της Κύπρου και το 2018 με υπόδειξη της Επιτροπής Ανάπτυξης Ορεινών Κοινοτήτων, η οποία αποτελεί μέτρο της κυπριακής κυβέρνησης για την ανάπτυξη των ορεινών περιοχών, πραγματοποιήθηκε επιτόπια έρευνα από το ΠΤΔΕ του Πανεπιστημίου Αιγαίου. Η έρευνα έγινε σε εννέα Δημοτικά Σχολεία της περιοχής με όλους τους αρμόδιους φορείς (Διευθυντές σχολείων και τοπικούς φορείς) κι εξάχθηκαν δύο χρήσιμες και γενικές, κατευθυντήριες προτάσεις: 1. Δικτύωση σχολείων του Τροόδους και 2. Αξιοποίηση των μορφών τηλεεκπαίδευσης. Η συγκεκριμένη διδακτορική διατριβή αποτελεί μέρος και συνέχεια της προσπάθειας αυτής με την οποία θα ερευνηθούν όλες οι συνιστώσες που εμπλέκονται στη δημιουργία και υλοποίηση των δύο αυτών κατευθυντήριων προτάσεων. Στην παρούσα εισήγηση θα παρουσιαστεί η βιβλιογραφική ανασκόπηση που έχει πραγματοποιηθεί για τα δίκτυα σχολείων σε παγκόσμιο επίπεδο καθώς και τα πρώτα χρήσιμα συμπεράσματα για τη διεξαγωγή της ερευνητικής διαδικασίας της διδακτορικής διατριβής.

Βιογραφικά στοιχεία υποψήφιου διδάκτορα

Ο Σπύρος Σπύρου είναι δάσκαλος από το 2009 έως και σήμερα στο Δημοτικό Σχολείο των Ιδιωτικών Εκπαιδευτηρίων Ρόδου “Πυθαγόρας” (Κολλέγιο Ρόδου) και από το 2014 Διευθυντής στο ίδιο σχολείο. Είναι κάτοχος δύο μεταπτυχιακών διπλωμάτων το ένα με τίτλο “Επιστήμες της αγωγής – Εκπαίδευση με τη χρήση Νέων Τεχνολογιών” και το άλλο με τίτλο “Μοντέλα Σχεδιασμού και Ανάπτυξης Εκπαιδευτικών Μονάδων”. Από τον Οκτώβριο του 2019 είναι Υπ. διδάκτορας ΠΤΔΕ του Πανεπιστημίου Αιγαίου Επίσης και μέλος της ερευνητικής ομάδας “Ψηφιακά Μέσα στην Εκπαίδευση και Γραμματισμός στα Μέσα” του εργαστηρίου Ψυχολογίας, Παιδαγωγικών Ερευνών και Μέσων στην Εκπαίδευση του Πανεπιστημίου Αιγαίου (Π.Τ.Δ.Ε.) με συντονιστή τον καθηγητή κ. Σοφό Αλιβίζο (Λοΐζο). Έχει πλούσια επιμορφωτική δράση με θεματολογία τις ΤΠΕ στην εκπαίδευση και ποικίλη ερευνητική δραστηριότητα με συμμετοχές σε επιστημονικά συνέδρια και δημοσιεύσεις.

Η φιλοσοφική σχολή του πανεπιστημίου Αθηνών (1904-1940): Οι διδάσκοντες και η εποχή τους

Κωνσταντίνος Αγωγιάτης, Παναγιώτης Κιμουρτζής

Περίληψη

Η εργασία εντάσσεται στο γενικότερο ερευνητικό πεδίο της ιστορίας των πανεπιστημίων. Έτσι αρχικά, με σύντομο αλλά περιεκτικό τρόπο θα παρουσιαστούν επιλεγμένες συνθετικές εργασίες που αποτυπώνουν τα μοντέλα ανάπτυξης, τις ποσοτικές εξελίξεις και τα επιστημολογικά ενδιαφέροντα στα ευρωπαϊκά κυρίως πανεπιστήμια κατά τον 19ο και 20ο αι. Κατόπιν θα εξεταστούν συγγενείς με την παρούσα εργασίες, οι οποίες σχετίζονται με την ιστορία του ελληνικού πανεπιστημίου και είτε καλύπτουν την προγενέστερη χρονική περίοδο, είτε αναφέρονται σε άλλες σχολές, είτε εστιάζουν σε συγκεκριμένα γνωστικά πεδία ή σε συγκεκριμένα πρόσωπα. Στη συνέχεια, θα παρουσιαστεί εκτενέστερα η πρόοδος στην πρωτογενή έρευνα που περιλαμβάνει κατά κύριο λόγο την εξέταση των πρακτικών από τις συνεδριάσεις της Φιλοσοφικής Σχολής, τα πρακτικά της Συγκλήτου και τους Πρυτανικούς λόγους. Τέλος, θα επιχειρηθεί μια κατηγοριοποίηση του υλικού το οποίο έχει συγκεντρωθεί για καθηγητές που δίδαξαν στη Φιλοσοφική κατά την περίοδο 1904-1940 (με έμφαση στα γνωστικά τους αντικείμενα). Θα επιχειρηθεί έτσι να αναδειχθεί μία εικόνα για τη διδακτική και επιστημονική λειτουργία της Φιλοσοφικής μέσα από μία ιστορική-κοινωνιολογική προσέγγιση των διδασκόντων της. Επιδίωξη είναι να αναδειχθούν οι προσωπικές στάσεις των διδασκόντων και οι σχέσεις, τόσο μεταξύ τους, όσο και με άλλα πλέγματα εξουσιών, οικονομίας και ιδεολογίας.

Βιογραφικά στοιχεία υποψήφιου διδάκτορα

Ο Αγωγιάτης Κωνσταντίνος γεννήθηκε το 1967 στη Δράμα. Το 1992 αποφοίτησε από το τμήμα Ιστορίας Αρχαιολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, με κατεύθυνση πτυχίου την Ιστορία. Κατόπιν παρακολούθησε μεταπτυχιακά σεμινάρια σχετικά με τη θεωρία της ιστορίας και τα ιδεολογικά ρεύματα στη νεότερη ευρωπαϊκή ιστορία. Το 2015 ολοκλήρωσε μεταπτυχιακές σπουδές στην Ιστορία και Φιλοσοφία των Επιστημών και της Τεχνολογίας στο Τμήμα Μεθοδολογίας, Ιστορίας και Θεωρίας των Επιστημών (σήμερα Ι.Φ.Ε.). Από το 2016 είναι υποψήφιος διδάκτορας στο Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Αιγαίου. Εργάστηκε ως εκπαιδευτικός στον ιδιωτικό τομέα έως το 2006 και εν συνεχεία στη δημόσια εκπαίδευση. Από τον Σεπτέμβριο του 2021 εργάζεται ως αποσπασμένος εκπαιδευτικός στον αρχείο εφημερίδων της Εθνικής Βιβλιοθήκης. Γνωρίζει ικανοποιητικά Αγγλικά και Γερμανικά. Είναι έγγαμος και έχει τρία παιδιά.

Η θρησκευτικότητα κατά την εποχή της πανδημίας COVID-19

Ανδρούλα Ιωάννου, Πολύκαρπος Καραμούζης

Περίληψη

Οι δραματικών διαστάσεων επιδράσεις της πανδημίας COVID-19 στην παγκόσμια κοινωνία προξένησαν τρομακτικές εμπειρίες, οι οποίες ώθησαν τους ανθρώπους να επιστρατεύσουν μηχανισμούς άμυνας. Διάφορες κοινωνιολογικές θεωρίες συνδέουν την υπαρξιακή ανασφάλεια και τα συναισθήματα φόβου και ευαλωτότητας του ατόμου με τη θρησκευτικότητα του. Σύμφωνα με αυτές τις θεωρίες αναμένεται μια αύξηση της θρησκευτικότητας των ατόμων σε περιόδους κρίσεων απειλητικών για τη ζωή. Η υπόθεση αυτή επαληθεύεται εν μέρει από πρόσφατες έρευνες, οι οποίες διαπιστώνουν την καταφυγή στη θρησκεία ως μία από τις στρατηγικές αντιμετώπισης που χρησιμοποιούν οι άνθρωποι για να ανταπεξέλθουν στο ξαφνικό σοκ που βιώνουν λόγω της πανδημίας COVID-19. Πρόσφατα ερευνητικά δεδομένα επιβεβαίωσαν σε πολλές περιπτώσεις μια ενδυνάμωση της θρησκευτικότητας των ατόμων, η οποία αποτιμάται συνήθως μονομερώς με τη μέτρηση της συχνότητας της προσευχής ή άσκησης άλλων θρησκευτικών πρακτικών και τη συμμετοχή στις θρησκευτικές λειτουργίες, οι οποίες λόγω των έκτακτων συνθηκών της πανδημίας άλλαξαν μορφή. Ωστόσο, η ενδυνάμωση της θρησκευτικότητας, η οποία καταγράφεται από διάφορες τοπικές και διεθνείς έρευνες ισχύει κυρίως για όσους έτυχαν θρησκευτικής κοινωνικοποίησης στην παιδική τους ηλικία και όσους δήλωναν θρησκευόμενοι και πριν την πανδημία. Η αύξηση της θρησκευτικότητας κάποιων ατόμων ενδέχεται να είναι παροδική και να μη διατηρηθεί μετά την πάροδο της κρίσης και την αποκατάσταση του αισθήματος της ασφάλειας στο άτομο.

Βιογραφικά στοιχεία υποψήφιας διδακτόρισσας

Η Ανδρούλα Ιωάννου εργάζεται (από το 2010 – σήμερα) ως καθηγήτρια Θρησκευτικών σε σχολεία Μέσης Εκπαίδευσης στη Λευκωσία. Προηγουμένως, υπηρέτησε ως δασκάλα Δημοτικής Εκπαίδευσης (1992 – 2010) σε δημόσια δημοτικά σχολεία της Κύπρου. Έχει κάνει βασικές σπουδές στην Παιδαγωγική Ακαδημία Κύπρου (Πτυχίο Δασκάλας, 1992) και στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών (Πτυχίο Θεολογίας, 1999 και Εξομοίωση πτυχίου Παιδαγωγικού Τμήματος, 2000). Προχώρησε σε μεταπτυχιακές σπουδές στο Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου (Μ.Α. Επιστήμες της Αγωγής, 2017), στο Πανεπιστήμιο Κύπρου (Μ.Α. Γνωστική και Εκπαιδευτική Ψυχολογία, 2018) και στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο – Ε.Α.Π. (Μ.Α. Σπουδές στην Ορθόδοξη Θεολογία, 2019). Είναι υποψήφια διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Αιγαίου (2ο έτος διδακτορικών σπουδών Ph.D.) του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης στην Κοινωνιολογία της Θρησκείας. Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα εστιάζονται σε θέματα Θεολογίας, Θρησκευτικής Παιδείας, Κοινωνιολογίας της Θρησκείας, Εκπαιδευτικής Ψυχολογίας και Μεθοδολογίας της Διδασκαλίας.

Ερευνώντας βασικούς παράγοντες που επηρεάζουν τη διαδικασία μάθησης της εκπαίδευσης στη δημοκρατική ιδιότητα του πολίτη

Αργυρώ Ποταμούση, Πολύκαρπος Καραμούζης

Περίληψη

Στόχος της παρούσας μελέτης αποτελεί η διερεύνηση βασικών παραγόντων του οικιακού περιβάλλοντος έφηβων μαθητών και ο βαθμός συσχέτισής τους με την εκπαίδευση στη δημοκρατική ιδιότητα του πολίτη. Μελετάται η διεθνής βιβλιογραφία και οι σύγχρονες σχετικές έρευνες με σκοπό να αναδειχθεί ο βαθμός επιρροής παραγόντων όπως η θρησκευτικότητα και οι σχέσεις με την οικογένεια και τους συνομήλικους στις στάσεις, αντιλήψεις και συμπεριφορές που σχετίζονται με τη δημοκρατική ιδιότητα του πολίτη, με έμφαση στον παράγοντα θρησκευτικότητα. Η μελέτη αποτελεί μέρος μιας σε εξέλιξη, μεγαλύτερης κλίμακας έρευνας που πραγματεύεται το ερευνητικό ερώτημα "εάν και σε ποιο βαθμό ο παράγοντας της θρησκευτικής συνείδησης επηρεάζει τα αποτελέσματα της εκπαίδευσης στη δημοκρατική ιδιότητα του πολίτη σε βιωματικές μαθησιακές συνθήκες σε μαθητές 15 ετών σε σχολεία δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης". Η μελέτη αποσκοπεί να ανοίξει μια συζήτηση σχετικά με τη συσχέτιση παραγόντων όπως η θρησκευτικότητα στη μάθηση και διδασκαλία της εκπαίδευσης στη δημοκρατική ιδιότητα του πολίτη, καθώς και να εξετάσει σε έναν βαθμό εάν αυτοί οι παράγοντες παίζουν ρόλο στο κενό που παρουσιάζεται στα ευρήματα της έρευνας μεταξύ της θεωρίας της εκπαίδευσης της δημοκρατικής ιδιότητας του πολίτη και της εφαρμογής της και των αναμενόμενων αποτελεσμάτων.

Βιογραφικά στοιχεία υποψήφιας διδακτόρισσας

Η Ηρώ Ποταμούση είναι απόφοιτη του τμήματος Κοινωνιολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου και έχει ολοκληρώσει τις μεταπτυχιακές της σπουδές στο Θέατρο στην Εκπαίδευση στο University of Warwick της Μ. Βρετανίας, όπου ασχολήθηκε ερευνητικά με τα θεατροπαιδαγωγικά προγράμματα. Από το 2018 είναι υποψήφια διδάκτορας του ΠΤΔΕ του Πανεπιστημίου Αιγαίου. Έχει συνεργαστεί με οργανισμούς στην Ελλάδα (ΕΚΠΑ, Πανελλήνιο Δίκτυο για το Θέατρο στην Εκπαίδευση, Ύπατη Αρμοστία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες, Action Aid, Θέατρο του Νέου Κόσμου κ.α.) και το εξωτερικό (Liverpool Institute of the Performing Arts, University of Warwick, UCL, Wergeland Centre και Pedagogical University of Zurich) στον σχεδιασμό και την υλοποίηση εκπαιδευτικών προγραμμάτων, κοινωνικών παρεμβάσεων, επιμορφώσεων και εκπαιδεύσεων τον σχεδιασμό και την υλοποίηση εκπαιδευτικού συνοδευτικού υλικού σε επαγγελματικές θεατρικές παραστάσεις για εφήβους. Από το 2019 είναι υπεύθυνη γενικής διαχείρισης του Learn Inn Ε.Κ.Π.Α. του Κ.Ε.ΔΙ.ΒΙ.Μ. του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Δημιουργία λογισμικού Επιτραπέζιας Εικονικής Πραγματικότητας για τη διδασκαλία στοιχείων της αρχαίας ελληνικής τεχνολογίας

Παναγιώτης Αντωνόπουλος, Εμμανουήλ Φωκίδης

Περίληψη

Οι τεχνολογίες της Εικονικής Πραγματικότητας (ΕΠ) βρίσκουν ένα ευρύ πεδίο εφαρμογών. Παράλληλα, η μελέτη στην αρχαία ελληνική τεχνολογία, έχει αρχίσει να προσελκύει το ενδιαφέρον των ερευνητών. Ωστόσο, η βιβλιογραφία αναφορικά με τη χρήση εκπαιδευτικών εφαρμογών σχετικών με την Αρχαία Ελληνική τεχνολογία είναι φτωχή. Έτσι, η παρούσα εργασία έχει ως σκοπό την παρουσίαση του πλαισίου δημιουργίας ενός εκπαιδευτικού διαδραστικού λογισμικού Επιτραπέζιας Εικονικής Πραγματικότητας (ΕΠΕΠ), το οποίο περιλαμβάνει τέσσερις αρχαίες ελληνικές εφευρέσεις. Για τη δημιουργία του χρησιμοποιήθηκε ένα σύνολο προγραμμάτων τρισδιάστατης μοντελοποίησης, παραγωγής εφαρμογών και προγραμματισμού. Το τελικό προϊόν εκτελείται σε έναν συνηθισμένο ηλεκτρονικό υπολογιστή και δίνει τη δυνατότητα στον χρήστη να παρατηρήσει, να θέσει σε λειτουργία τα αρχαία τεχνουργήματα καθώς επίσης και να ενημερωθεί για τη λειτουργία τους και το ιστορικό τους πλαίσιο μέσα από αφηγήσεις, εικόνες και κείμενα. Η κατασκευή του λογισμικού έγινε με βάση ένα καθιερωμένο μοντέλο ανάπτυξης εφαρμογών και η αξιολόγησή του έγινε με εργαλείο που αναπτύχθηκε για αυτό τον σκοπό. Τα αποτελέσματα, μετά από τη χρήση της εφαρμογής από ομάδα χρηστών, έδειξαν ότι αυτή, από τη μία πέτυχε οι χρήστες να αποκομίσουν γνωστικά οφέλη και από την άλλη, χαρακτηρίστηκε ως εύχρηστη, διασκεδαστική και ότι αύξησε το ενδιαφέρον τους για τα γνωστικά αντικείμενα που περιλαμβάνει.

Βιογραφικά στοιχεία υποψήφιου διδάκτορα

Ο Παναγιώτης Αντωνόπουλος είναι πτυχιούχος Εκπαιδευτικός Ηλεκτρολόγος Μηχανικός και πτυχιούχος του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Αιγαίου. Επίσης, κατέχει μεταπτυχιακό δίπλωμα από το Πρόγραμμα "Επιστήμες της αγωγής εκπαίδευση με χρήση νέων τεχνολογιών", του παραπάνω Τμήματος. Από το 2009 υπηρετεί ως μόνιμος καθηγητής δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Από τον Δεκέμβριο του 2019 είναι υποψήφιος διδάκτορας με θέμα "Δημιουργία και αξιολόγηση λογισμικού Πλήρως Εμβυθισμένης Εικονικής Πραγματικότητας για την μουσειακή εκπαίδευσή στην αρχαία ελληνική τεχνολογία".

Προς ένα μοντέλο προσδιορισμού της Πλήρως Εμβυθισμένης Ψηφιακής Μαθησιακής Εμπειρίας

Πηνελόπη Ατσικπάση, Εμμανουήλ Φωκίδης

Περίληψη

Η παρούσα εργασία, αφενός, επιχειρεί να ορίσει την Πλήρως Εμβυθισμένη Ψηφιακή Μαθησιακή Εμπειρία (ΠΕΨΜΕ) και, αφετέρου, επιδιώκει να προσδιορίσει ένα μοντέλο που να την περιγράφει. Από την εξέταση των παραμέτρων που ορίζουν το καθένα από τα συστατικά στοιχεία της ΠΕΨΜΕ προέκυψε ότι αυτή μπορεί να θεωρηθεί ως η πνευματική κατάσταση που προκύπτει εξαιτίας της αλληλεπίδρασης αυτού που μαθαίνει με οποιασδήποτε μορφής γνωστικό υλικό που προσφέρεται από μέσα (υλικά ή άυλα) που ανήκουν στην Πλήρως Εμβυθισμένη Εικονική Πραγματικότητα. Πρέπει να τονιστεί ότι στην ΠΕΨΜΕ η εστίαση μετατοπίζεται στην μαθησιακή εμπειρία που, πέρα από την απόκτηση γνώσεων ή πείρας ή δεξιοτήτων ή στάσεων, περιλαμβάνει τα στοιχεία της εμπειρίας και των συναισθημάτων που νιώθει κάποιος καθώς μαθαίνει. Έχοντας αυτά υπόψιν, επιχειρήθηκε να προσδιοριστεί ποιοι παράγοντες συμβάλλουν καθοριστικά στη ΠΕΨΜΕ. Για τον σκοπό αυτόν, αναζητήθηκαν εργαλεία που χρησιμοποιήθηκαν σε προηγούμενες έρευνες σχετικά με το συγκεκριμένο θέμα. Μετά από την περαιτέρω επεξεργασία τους, προέκυψαν 14 ευρύτεροι παράγοντες που εντάχθηκαν σε τρεις κατηγορίες· σε αυτούς που σχετίζονται (α) με τα συναισθήματα, (β) με τη μαθησιακή εμπειρία και (γ) με τεχνικά θέματα. Κατ' αυτόν τον τρόπο, διαμορφώθηκε ένα μοντέλο παραγόντων που περιγράφει την ΠΕΨΜΕ και μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την κατασκευή ερευνητικών εργαλείων για την εξέτασή της.

Βιογραφικά στοιχεία υποψήφιας διδακτόρισσας

Η Πηνελόπη Ατσικπάση είναι εκπαιδευτικός, κάτοχος δύο μεταπτυχιακών τίτλων, υποψήφια διδάκτορας στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Αιγαίου και υπότροφος της Ελληνικής Επιστημονικής Ένωσης Τεχνολογιών Πληροφορίας & Επικοινωνιών στην Εκπαίδευση (ΕΤΠΕ). Στα ενδιαφέροντά της περιλαμβάνονται οι εκπαιδευτικές χρήσεις της Επαυξημένης και της Εικονικής Πραγματικότητας, καθώς και η αξιολόγηση ερευνητικών εργαλείων για τη μελέτη των παραπάνω. Αποτελεί βασικό στέλεχος της ερευνητικής πρωτοβουλίας ETiE από την αρχή της. Το έργο της είναι δημοσιευμένο σε συνέδρια, κεφάλαια σε βιβλία και έγκριτα επιστημονικά περιοδικά σε Ελλάδα και εξωτερικό.

Βασικές διαφορές στην κατανομή της ύλης των Πιθανοτήτων και στις δραστηριότητες των σχολικών βιβλίων του Δημοτικού της Ελλάδας και της Σιγκαπούρης

Μιχαήλ Ζώρζος, Ευγένιος Αυγερινός

Περίληψη

Η χρησιμότητα των Πιθανοτήτων σε καθημερινές στοχαστικές διαδικασίες οδηγεί τη θεωρία της στην κορυφή της κλίμακας των χρηστικών μαθηματικών. Κατά συνέπεια δρομολογείται και η παγκόσμια τάση προς ένταξη της θεωρίας των Πιθανοτήτων στα προγράμματα σπουδών των περισσότερων αναπτυσσόμενων χωρών. Η Σιγκαπούρη κερδίζει επάξια τον τίτλο της χώρας με ένα από τα πιο επιτυχημένα προγράμματα σπουδών στα μαθηματικά, όπως αυτό αποδεικνύεται από τις επιδόσεις της στα διεθνή ερευνητικά προγράμματα PISA και TIMMS. Αποτέλεσμα αυτού είναι τα σχολικά της εγχειρίδια να χρησιμοποιούνται είτε άμεσα, είτε ως αντικείμενο συγκριτικής μελέτης με τα σχολικά βιβλία άλλων χωρών. Στη παρούσα εργασία, γίνεται μια προσπάθεια παρουσίασης των διαφορών στην κατανομή της ύλης στις τάξεις του Δημοτικού σχολείου στην Ελλάδα και τη Σιγκαπούρη. Ακόμα, μέσα από τα σχολικά εγχειρίδια των δύο αυτών χωρών, αναδεικνύονται αρκετές διαφορές στις ζητούμενες πιθανοτικές δραστηριότητες. Αυτές, επεκτείνονται τόσο ως προς το γενικότερο διδακτικό στόχο μιας ενότητας, όσο και στις ζητούμενες ικανότητες που κάθε παράγραφος αποσκοπεί να αναπτύξει στο μαθητή. Τα αποτελέσματα της μελέτης αυτής, μπορούν να επιδείξουν βελτιώσεις στο αναλυτικό πρόγραμμα σπουδών των μαθηματικών της Ελλάδας και να αποτελέσουν βοηθητικό παράγοντα στη σχεδίαση νέων σχολικών εγχειριδίων.

Βιογραφικά στοιχεία υποψήφιου διδάκτορα

Ζώρζος Μιχαήλ του Δημητρίου, απόφοιτος του τμήματος μαθηματικών του ΕΚΠΑ το έτος 2015, κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου του ΠΜΣ του Πανεπιστημίου Αιγαίου, "Επιστήμες της αγωγής - Εκπαίδευση με τη χρήση νέων τεχνολογιών" και νυν υποψήφιος διδάκτορας του πανεπιστημίου Αιγαίου. Έχει ολοκληρώσει επιτυχώς το σεμινάριο "Ειδικής Αγωγής" του Πανεπιστημίου Αιγαίου και έχει διατελέσει ως Τεχνικός υπεύθυνος στα εκπαιδευτικά σεμινάρια του ΙΤΥΕ Διόφαντος. Ως υποψήφιος διδάκτορας, ασχολείται με τη σημαντικότητα των πιθανοτήτων σε διάφορους κλάδους της επιστήμης, τους παράγοντες που επηρεάζουν την εκπαιδευτική τους διαδικασία, την εκπαίδευση των εκπαιδευτικών, καθώς και την αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών με στόχο τη βελτίωση των παραδοσιακών παιδαγωγικών μεθόδων.

Βιβλιογραφική ανασκόπηση για τη χρήση της Εικονικής Πραγματικότητας στην Περιβαλλοντική Εκπαίδευση

Παύλος Κεφαλάκης, Εμμανουήλ Φωκίδης

Περίληψη

Η περιβαλλοντική εκπαίδευση (ΠΕ) συμβάλλει σημαντικά στην καλλιέργεια οικολογικής συνείδησης και αλλαγής στάσης απέναντι στο περιβάλλον. Στη διεθνή βιβλιογραφία εντοπίστηκαν ελάχιστες ανασκοπήσεις που διαπραγματεύονται την αξιοποίηση της εικονικής πραγματικότητας (ΕΠ) στην ΠΕ, οι οποίες εστιάζουν περισσότερο στην κλιματική αλλαγή. Στην παρούσα εργασία παρουσιάζεται αναλυτικά μια νέα βιβλιογραφική ανασκόπηση που εκπονήθηκε για τη χρήση της ΕΠ στην ΠΕ. Η ανασκόπηση βασίστηκε στις τρεις σημαντικές διαστάσεις της ΠΕ (γνώσεις, συναισθήματα, ενέργειες). Για τη συλλογή των άρθρων που αναλύθηκαν, αξιοποιήθηκαν οι διαδικτυακές βάσεις δεδομένων: LearnTechLib, SCOPUS και ERIC. Οι όροι αναζήτησης περιελάμβαναν συνδυασμό των φράσεων “virtual reality”, “virtual environment”, “environmental education”. Δόθηκε έμφαση σε νεότερες μελέτες και συγκεκριμένα μεταξύ των ετών 2014 και 2021. Τα ερευνητικά ερωτήματα-κριτήρια ένταξης συμπεριέλαβαν τη θεματική περιοχή, τις διαστάσεις της ΠΕ, το κοινό στόχο, τη μορφή ΕΠ που αξιοποιήθηκε και τη γεωγραφική κατανομή. Εντοπίστηκαν 73 άρθρα που αναλύθηκαν αξιοποιώντας τη μέθοδο PRISMA. Συμπεριλήφθηκε ικανοποιητικός αριθμός ερευνών μετά το 2016 (14 εργασίες) από διάφορες χώρες, που αναδεικνύουν τη συμβολή της ΕΠ στην ΠΕ σε επίπεδο πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Η ανασκόπηση κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η ΕΠ αποτελεί ένα σημαντικό μέσο στην προώθηση της περιβαλλοντικής παιδείας, περισσότερο όσον αφορά τις γνώσεις και λιγότερο τα συναισθήματα.

Βιογραφικά στοιχεία υποψήφιου διδάκτορα

Ο Παύλος Κεφαλάκης είναι καθηγητής Πληροφορικής και Φυσικής στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και υποψήφιος διδάκτορας στο Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Αιγαίου. Κατέχει επίσης Μεταπτυχιακό Δίπλωμα Ειδίκευσης (M.Sc.) στον τομέα των Πληροφορικών Συστημάτων και Τεχνολογιών Λογισμικού. Έχει περισσότερα από δεκαέξι έτη εμπειρίας στη διδασκαλία μαθημάτων. Έχει βραβευτεί με τους μαθητές του για διάφορα έργα που σχετίζονται με τα επιστημονικά και ακαδημαϊκά του ενδιαφέροντα, όπως η ρομποτική, ο προγραμματισμός εφαρμογών και παιχνιδιών και ο σχεδιασμός ιστοσελίδων σχετικών με το περιβάλλον. Το έργο του έχει δημοσιευθεί σε επιστημονικά συνέδρια. Έχει διατελέσει σε θέσεις διοίκησης στην Εκπαίδευση, όπως Διευθυντής, Υποδιευθυντής σχολείου και επικεφαλής του Κέντρου Πληροφορικής και Νέων Τεχνολογιών της Δωδεκανήσου. Έχει παρακολουθήσει μεγάλο αριθμό επιμορφώσεων από διεθνή πανεπιστήμια που σχετίζονται με τα ενδιαφέροντά του. Μιλάει και γράφει πολύ καλά αγγλικά και γαλλικά.

Αξιολόγηση των Πλατφορμών σύγχρονης επικοινωνίας για εκπαιδευτικούς σκοπούς

Νικόλαος Μανίκaros, Ευγένιος Αυγερινός

Περίληψη

Στην παρούσα εργασία και στο πλαίσιο της εκπόνησης της Διδακτορικής Διατριβής με θέμα "Μελέτη της Μαθηματικής Μοντελοποίησης για Δημιουργία και Εξόρυξη Γνώσεων με σκοπό την παραγωγή νέων Μοντέλων Αξιολόγησης - Πιστοποίησης Κριτηρίων Διαχείρισης Πόρων με τη βοήθεια της Πληροφορικής", διατελώντας Συγκριτική Μελέτη και Εφαρμογή για τις Περιπτώσεις: α) Σε Οργανισμούς Εκπαίδευσης και β) Σε Οργανισμούς Αυτοδιοίκησης ” θα παρουσιαστεί μέρος της έρευνας που διεξήχθη με ερωτηματολόγιο που στάλθηκε σε 100 ερωτώμενους, που βαθμολογήσανε τα κριτήρια των εκπαιδευτικών πλατφορμών Zoom, Webex και Microsoft Teams. Τα αποτελέσματα εισήχθησαν στο εξελιγμένο Μαθηματικό Μοντέλο MUSA, όπου και αξιολογήθηκαν. Θα αναφερθούν τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα μετά από την σύγκρισή τους καθώς και τα αποτελέσματα.

Βιογραφικά στοιχεία υποψήφιου διδάκτορα

Ονομάζομαι Νικόλαος Μανίκaros, γεννήθηκα το 1966 στη Ρόδο. Είμαι Πτυχιούχος Πληροφορικής του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου, κατέχω μεταπτυχιακό Τίτλο στις Πολιτικές Οικονομικές και Διεθνείς σχέσεις στη Μεσόγειο του Τμήματος Μεσογειακών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αιγαίου και Υποψήφιος Διδάκτωρ του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης Mathematics education and multimedia laboratory με επιβλέποντα καθηγητή τον κ. Ευγένιο Αυγερινό Καθηγητή της Σχολής Ανθρωπιστικών Επιστημών του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης. Είμαι άριστος γνώστης της Αγγλικής γλώσσας κατέχοντας το Proficiency Αγγλικής Γλώσσας EDI Level 3 certificate in ESOL International JETSET Level 7 (CEF C2) with Distinction. Είμαι Διευθυντής Πληροφορικής και Νέων Τεχνολογιών του Δήμου Ρόδου, Μελετητής και Συντονιστής για την μετάβαση του Δήμου Ρόδου σε έξυπνη Πόλη και υπεύθυνος για τα προσωπικά δεδομένα DPO. Συμμετοχή σε συνέδρια ως εισηγητής από το 2015 και από το 2010 σε πολλά επιμορφωτικά σεμινάρια.

Οι τρεις διαστάσεις της μάθησης στις αναφορές και τις δραστηριότητες των εγχειριδίων Φυσικής της Β΄ Γυμνασίου για τις δυνάμεις

Μαργαρίτα Παπακωνσταντίνου, Μιχάλης Σκουμιός

Περίληψη

Έχει υποστηριχθεί ότι η εκπαίδευση των μαθητών στις Φυσικές Επιστήμες, προκειμένου να είναι αποτελεσματική, οφείλει να εδράζεται σε τρεις διαστάσεις: τις πρακτικές των Φυσικών Επιστημών και της Μηχανικής, τις βασικές ιδέες και τις εγκάρσιες έννοιες ("μάθηση τριών διαστάσεων"). Όμως, η έρευνα που εστιάζεται στην ανάλυση των σχολικών εγχειριδίων Φυσικών Επιστημών ως προς τις τρεις διαστάσεις της μάθησης είναι ιδιαίτερα περιορισμένη. Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η μελέτη του επιπέδου εμπλοκής των τριών διαστάσεων της μάθησης και της συνύπαρξής τους στις αναφορές και τις δραστηριότητες του διδακτικού πακέτου Φυσικής της Β΄ Γυμνασίου για τις δυνάμεις. Αναλύθηκαν 20 αναφορές και 41 δραστηριότητες για τις δυνάμεις που περιλαμβάνονται στο βιβλίο μαθητή και στον εργαστηριακό οδηγό Φυσικής της Β΄ Γυμνασίου. Για την ανάλυση διαμορφώθηκε ένα πλαίσιο ανάλυσης που αξιολογεί την εμπλοκή των τριών διαστάσεων στο περιεχόμενο των σχολικών εγχειριδίων. Από την ανάλυση διαπιστώθηκε το χαμηλό επίπεδο εμπλοκής των τριών διαστάσεων στις αναφορές και τις δραστηριότητες που αναλύθηκαν, προέκυψε ότι είναι περιορισμένη η συνύπαρξή τους σε αυτές και διαπιστώθηκαν διαφοροποιήσεις στον αριθμό των εμπλεκόμενων διαστάσεων ανάμεσα στις αναφορές και τις δραστηριότητες. Συνεπώς, το περιεχόμενο των εγχειριδίων που αναλύθηκε δεν υποστηρίζει επαρκώς τους μαθητές ώστε να κατανοήσουν τις ιδέες των Φυσικών Επιστημών.

Βιογραφικά στοιχεία υποψήφιας διδακτόρισσας

Η Μαργαρίτα Παπακωνσταντίνου είναι πτυχιούχος του Τμήματος Φυσικής του Ε.Κ.Π.Α. Πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές στο Διατμηματικό Πρόγραμμα Σπουδών των Τμημάτων Φυσικής και Πληροφορικής & Τηλεπικοινωνιών του ΕΚΠΑ αποκτώντας μεταπτυχιακό δίπλωμα ειδίκευσης ηλεκτρονικής και ραδιοηλεκτρολογίας. Επίσης, ολοκλήρωσε τις σπουδές της στο Διδρυματικό Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών στα Τεχνο-οικονομικά Συστήματα της Σχολής Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών του ΕΜΠ και του Τμήματος Βιομηχανικής Διοίκησης και Τεχνολογίας του Πανεπιστημίου Πειραιώς. Εκπονεί διδακτορική διατριβή στο πεδίο της Διδακτικής των Φυσικών Επιστημών. Εργάζεται ως μόνιμη εκπαιδευτικός του κλάδου Φυσικής στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα εστιάζονται στην ανάλυση εκπαιδευτικού υλικού, στη διερεύνηση των αντιλήψεων των μαθητών και στην ανάπτυξη εκπαιδευτικού υλικού για θέματα των Φυσικών Επιστημών. Εργασίες της είναι δημοσιευμένες σε πρακτικά διεθνών και ελληνικών συνεδρίων.

Ρομαντική ειρωνεία και ειρωνική γλώσσα στην ποίηση του Κυριάκου Χαραλαμπίδη

Μαρία Αμοιρίδου, Λουίζα Χριστοδουλίδου

Περίληψη

Αφού αναλύσουμε την έννοια της ρομαντικής ειρωνείας, όπως την αντιμετωπίζουν οι εκπρόσωποι του ρεύματος του "γερμανικού ρομαντισμού", ιδιαίτερα οι Schlegel, Schiller και Novalis, επικεντρωνόμαστε στις επιδράσεις που αυτή έχει ασκήσει στη μοντερνιστική ποίηση. Ιδιαίτερα μας απασχολεί ο τρόπος που ο Κυριάκος Χαραλαμπίδης βλέπει την ποίησή του, μέσα από το πρίσμα της ειρωνείας και της σάτιρας. Ανιχνεύουμε παραδείγματα ειρωνικής χρήσης τού λόγου σε ορισμένα μεθιστορικά ποιήματα του Χαραλαμπίδη, για να καταλήξουμε στο ποίημα "Ρήγα Βελεστινλή Θετταλού σήμανση" από τη συλλογή Δοκίμιν. Θα εξετάσουμε τον τρόπο εκφοράς του ειρωνικού λόγου στο ποίημα και συγκεκριμένα τις στρατηγικές της μοντέρνας ειρωνείας, όπως παρουσιάζονται και αναλύονται από τον D. C. Muecke. Ιδιαίτερη έμφαση θα δοθεί στις γλωσσικές επιλογές του ποιητή που οδηγούν στην ανατροπή, κυρίως σε στοιχεία διακειμενικού διαλόγου με άλλους λογοτέχνες, κατεξοχήν με τον Δ. Σολωμό, και, τέλος, σε λογοπαίγνια που ανατρέπουν παραδεδομένες σηματοδοτήσεις λέξεων.

Βιογραφικά στοιχεία υποψήφιας διδακτόρισσας

Η Μαρία Αμοιρίδου σπούδασε Κλασική Φιλολογία στο ΑΠΘ. Συνέχισε τις σπουδές της σε Βέλγιο και Γερμανία (μεταπτυχιακό σε γλωσσολογία-μετάφραση) από το 1995 έως το 1997 και πρακτική εξάσκηση (stage) στο Τμήμα Μετάφρασης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Από το 1998 έως το 2000 εργάστηκε ως free lance μεταφράστρια στις Βρυξέλλες, κάνοντας μεταφράσεις διοικητικών κειμένων στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΕΟΚΕ) της ΕΕ. Μέσω του διαγωνισμού ΑΣΕΠ του 2000, διορίστηκε ως μόνιμη καθηγήτρια φιλόλογος στη δημόσια εκπαίδευση. Εργάστηκε από το 2001 έως και σήμερα σε Γυμνάσια και Λύκεια της Κομοτηνής και της Κω. Από φέτος είναι Διευθύντρια του Γυμνασίου Αντιμάχειας Κω. Ασχολήθηκε συστηματικά με σχολικά πολιτιστικά προγράμματα λογοτεχνίας και ιστορίας, την οργάνωση σχολικών ομάδων φιλιαναγνωσίας, με προσκλήσεις συγγραφέων στην Κω, με συμμετοχές σε σχολικούς διαγωνισμούς για την ανάδειξη της αριστείας και των καλών πρακτικών στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, καθώς και με δραματοποιήσεις λογοτεχνικών έργων από μαθητές. Τα αποτελέσματα ορισμένων από τις παραπάνω δράσεις παρουσιάστηκαν κατά καιρούς σε συνέδρια. Από τις αρχές του 2018 ξεκίνησε την εκπόνηση διδακτορικής διατριβής στο Παιδαγωγικό Δημοτικής Εκπαίδευσης Ρόδου με θέμα την ποίηση του Κυριάκου Χαραλαμπίδη και υπό την επίβλεψη της Λουίζας Χριστοδουλίδου. Έχει συμμετάσχει σε συνέδρια, και άρθρα της έχουν δημοσιευθεί σε Πρακτικά συνεδρίων, συλλογικούς τόμους και περιοδικά σχετικά με την ποίηση του Κ. Χαραλαμπίδη την οποία μελετά, κ.ά.

Η λειτουργία τής μνήμης στην ποίηση του Κυρ. Χαραλαμπίδη με τη συμβολή του λογισμικού AntConc: Η περίπτωση της *Αιγιαλούσης Επίσκεψις*

Χρυσούλα Γιαννίκη, Λουίζα Χριστοδουλίδου

Περίληψη

Η "μνήμη" αποτελεί μία πολυδιάστατη έννοια· η παρούσα εργασία στηρίζεται στις θεωρίες των Halbwachs (1980 & 1992) για τη "συλλογική μνήμη" (collective memory) και Nora (1989) για τους τόπους μνήμης ("lieux de mémoire"). Στόχος μας είναι η ανάδειξη της λειτουργίας τής μνήμης στην ποίηση του Κυρ. Χαραλαμπίδη, είτε ανιχνεύεται ρητώς είτε αρρήτως, με τη συμβολή του λογισμικού AntConc. Μέσα από τα αποτελέσματα τόσο των ποσοτικών δεδομένων (συχνότητα εμφάνισης των λεκτικών τύπων) όσο και των ποιοτικών δεδομένων (συμφραζόμενα-context) τού όρου "μνήμη" και των συγγενικών νοηματικά εννοιών, παρατηρήθηκε ότι ο όρος "μνήμη" απαντάται συχνότερα στη συλλογή *Αιγιαλούσης Επίσκεψις* στην οποία και θα επικεντρωθούμε. Η κειμενική ανάλυση θα δείξει ότι η μνήμη (ατομική και συλλογική) είναι αλληλένδετη με το ιστορικό ορόσημο της τουρκικής εισβολής και κατοχής στην Κύπρο, το 1974, και σε συνάρτηση με τον τόπο, εν προκειμένω τον κατεχόμενο. Ο ποιητής επιμένει στη διατήρηση της μνήμης, εφόσον, μέσω αυτής, επαναπροσδιορίζεται η ουσία των πραγμάτων, μια και η μνήμη – ωσάν άγρυπνος φρουρός – διασώζει την αλήθεια.

Βιογραφικά στοιχεία υποψήφιας διδακτόρισσας

Η Χρυσούλα Γιαννίκη γεννήθηκε το 1993, στη Ρόδο. Σπούδασε φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Κρήτης, στο Ρέθυμνο. Είναι διπλωματούχος τού Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών Επιστήμες της Αγωγής-Εκπαίδευση με χρήση Νέων Τεχνολογιών του Παιδαγωγικού τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης της Σχολής Ανθρωπιστικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αιγαίου. Έχει δημοσιεύσει ένα άρθρο με την κ. Λουίζα Χριστοδουλίδου στο διεθνές περιοδικό *Journal of Literature and Art Studies* (2019). Άρθρο της επίσης δημοσιεύτηκε στον τόμο των πρακτικών του 3th International Conference on Monumental and Multicultural Cemeteries (Φλωρεντία, 2019). Συμμετείχε, ως εισηγήτρια, στο πρώτο διεθνές αντάμωμα των απανταχού Μακρηνολιβισιανών της Μικράς Ασίας (Αθήνα, 2018), εισήγηση που ανακοινώθηκε και στη Ρόδο (Οκτώβριος, 2018.) Τον Μάρτιο του 2019 ξεκίνησε την εκπόνηση διδακτορικής διατριβής στο Παιδαγωγικό τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Αιγαίου με θέμα την ποίηση του Κυριάκου Χαραλαμπίδη, και επιβλέπουσα την αναπληρώτρια καθηγήτρια Λουίζα Χριστοδουλίδου. Από τον Σεπτέμβριο του 2018 έως σήμερα εργάζεται ως φιλόλογος σε φροντιστήρια μέσης εκπαίδευσης της Ρόδου.

Η σύγχρονη λαϊκή λογοτεχνία στην κοινωνική δικτύωση: Απόψεις μαθητών για το φαινόμενο του "τρολαρίσματος" (trolling) στο Facebook

Μαρία Ζαρέντη, Γεώργιος Κατσαδώρας

Περίληψη

Η εξάπλωση του διαδικτύου και η επακόλουθη ανάπτυξη των μέσων κοινωνικής δικτύωσης επέφεραν το φαινόμενο του διαδικτυακού τρολαρίσματος (trolling) και την εμφάνιση των τρολ (trolls). Στη γλώσσα του διαδικτύου η λέξη τρολ (troll) αποδίδεται σε ένα πρόσωπο που παρεμβάλλει στη συζήτηση μιας διαδικτυακής κοινότητας και δημοσιεύει σχόλια με στόχο την πρόκληση έντονων συναισθηματικών αντιδράσεων. Το τρολάρισμα (trolling) αποδίδει την αντίστοιχη κοινωνική πρακτική. Στο Facebook, την πιο δημοφιλή πλατφόρμα των μέσων κοινωνικής δικτύωσης το φαινόμενο αυτό είναι αρκετά διαδεδομένο. Η προέλευση των λέξεων τρολάρισμα (trolling) παραπέμπει στη μυθολογία και τη λαογραφία των Σκανδιναβικών χωρών και συνδέεται με στοιχεία του λαϊκού πολιτισμού, όπως τη μαγεία, τους θρύλους, τα παραμύθια, τους νεκρούς προγόνους και τον κατεργάρη (trickster). Η συγκεκριμένη διδακτορική διατριβή αρχικά εξετάζει το φαινόμενο του τρολαρίσματος στη διαχρονική του εξέλιξη, ως μια κοινωνική πρακτική όχι αποκλειστικά 'σύγχρονη' και μελετά διεξοδικά τα στοιχεία του λαϊκού πολιτισμού που ενυπάρχουν στα κοινωνικά δίκτυα. Η έρευνα επικεντρώνεται στην καταγραφή των απόψεων και στάσεων μαθητών της Τεχνικής Εκπαίδευσης (ΕΠΑ.Λ.) της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Δωδεκανήσου, απέναντι στο τρολάρισμα (trolling) και την επίδραση που τους ασκεί αυτή η πρακτική στο Facebook.

Βιογραφικά στοιχεία υποψήφιας διδακτόρισσας

Μαρία Ζαρέντη, μόνιμη εκπαιδευτικός ΠΕ 86 – Πληροφορικής Β' /θμιας Εκπαίδευσης, στο Νομό Δωδεκανήσου από 31/08/2006 έως σήμερα. Υποψήφια Διδάκτορας του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης της Σχολής Ανθρωπιστικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Αιγαίου. Μεταπτυχιακές σπουδές το έτος 2004-2005, στο Leicester University of England και στο τμήμα "Information and Communications Engineering". Πτυχιούχος του τμήματος "Τηλεπληροφορική και Διοίκηση οικονομίας" της σχολής ΣΤΕΦ, Α.ΤΕ.Ι Ηπείρου. Απόφοιτος του ετήσιου προγράμματος Παιδαγωγικής Κατάρτισης (ΕΠΠΑΙΚ) της Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε. και Πιστοποιημένη "Εκπαιδεύτρια Ενηλίκων της Μη Τυπικής Εκπαίδευσης", Ε.Ο.Π.Π.Ε.Π.

Λαογραφία στη σύγχρονη ψηφιακή εποχή: η έρευνα του λαϊκού πολιτισμού μέσα από τις διαδικτυακές κοινότητες. Η περίπτωση των τραγουδιών του Ν. Άσιμου στο YouTube

Εμμανουήλ Κυριαζάκος, Γεώργιος Κατσαδώρας

Περίληψη

Το διαδίκτυο αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινότητας των ανθρώπων εδώ και πολλές δεκαετίες. Πλέον, ο σύγχρονος άνθρωπος επικοινωνεί, ψυχαγωγείται, ενημερώνεται, καταναλώνει, δημιουργεί, εκπαιδεύεται, μέσω των απεριόριστων δυνατοτήτων που του παρέχει ο ψηφιακός κόσμος. Το ψηφιακό αποτύπωμα, και γενικότερα η αλληλεπίδραση μεταξύ των ψηφιακών χρηστών, ιδιαίτερα όταν αυτοί οργανώνονται σε διαδικτυακές ομάδες με κοινά ενδιαφέροντα, δημιουργούν και παράγουν ένα νέο "διαδικτυακό" λαϊκό πολιτισμό. Οι διαδικτυακές κοινότητες που δημιουργούνται είναι εξίσου πραγματικές και ποιοτικές με τις εξωδιαδικτυακές κοινότητες και οι διαδικτυακοί τόποι που τις φιλοξενούν θα πρέπει να εξετάζονται και να μελετιούνται ως χώροι της σύγχρονης κοινωνικής ζωής γιατί, σταδιακά, έχουν αντικαταστήσει όλους τους παραδοσιακούς τρόπους επικοινωνίας, ενημέρωσης και οργάνωσης. Οι διαδικτυακές μουσικές κοινότητες που σχηματίζονται στο πρόσωπο του αυτόχειρα καλλιτέχνη Νικόλα Άσιμου και βρίσκουν χώρο δράσης μέσα από τα έργα του, και συγκεκριμένα στο οπτικοακουστικό υλικό που αναρτούν χρήστες στο διαδικτυακό χώρο κοινοποίησης, αναπαραγωγής και διαμοιρασμού βίντεο YouTube, είναι το αντικείμενο της έρευνάς μας. Μέσα από την ψηφιακή επικοινωνία των μελών, αποτυπώνονται και αναδύονται λαογραφικά στοιχεία με κοινωνικό, θρησκευτικό και πολιτικό κυρίως περιεχόμενο, γεγονός που ενισχύει την άποψη ότι, για την επιστήμη της λαογραφίας, το διαδίκτυο αποτελεί ένα νέο πεδίο δράσης και έρευνας.

Βιογραφικά στοιχεία υποψήφιου διδάκτορα

Γεννήθηκε στη Ρόδο και εργάζεται από το 2005 ως μόνιμος υπάλληλος στο Δήμο Ρόδου. Έχει σπουδάσει Τοπογράφος Μηχανικός στο ΤΕΙ Αθηνών, είναι απόφοιτος ΑΣΠΑΙΤΕ και κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών του προγράμματος "Περιβαλλοντική Εκπαίδευση" του Τμήματος Επιστημών της Προσχολικής Αγωγής και του Εκπαιδευτικού Σχεδιασμού του Πανεπιστημίου Αιγαίου. Έχει λάβει μέρος ως εισηγητής σε συνέδρια και έχει δημοσιεύσει τρία (3) επιστημονικά κείμενα σε συλλογικούς τόμους και ένα (1) άρθρο σε επιστημονικό περιοδικό, με γενικό γνωστικό αντικείμενο την περιβαλλοντική ευαισθητοποίηση του κόσμου μέσω του πολιτισμού στο πλαίσιο της Εκπαίδευσης για την Αειφόρο Ανάπτυξη. Από τον Ιούνιο του 2020 είναι υποψήφιος διδάκτορας στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Αιγαίου με επιβλέποντα καθηγητή τον κ. Κατσαδώρα Γεώργιο. Στα ιδιαίτερα ερευνητικά του ενδιαφέροντα είναι η επικοινωνία στη σύγχρονη κοινωνική δικτύωση και γενικότερα, ο λαϊκός πολιτισμός στο διαδίκτυο.

Καβαφογενή ποιήματα του Κυρ. Χαραλαμπίδη: Ρητές αναφορές

Δημήτριος Λαδικός, Λουίζα Χριστοδουλίδου

Περίληψη

Στην εισήγησή μας θα εξετάσουμε τη σχέση την οποία ανέπτυξε ο Κυριάκος Χαραλαμπίδης, κρυπτικά ή φανερά, με την ποίηση του Αλεξανδρινού ποιητή. Τα καβαφικά διακείμενα ανιχνεύονται ποικιλοτρόπως. Ο Δασκαλόπουλος κατηγοριοποίησε τα καβαφογενή ποιήματα σε: α) ποιήματα που αφιερώνονται ρητά, προς τιμήν ή θαυμασμόν, στον Καβάφη, β) ποιήματα που έχουν θέμα (ή και τίτλο) τον Καβάφη και το έργο του, αλλά δεν μιμούνται την τεχνοτροπία και την έκφρασή του, γ) ποιήματα που είναι γραμμένα με τον τρόπο του Καβάφη. Αυτά δηλαδή, που μιμούνται την εσωτερική συνοχή των στίχων και την εξωτερική θεματογραφία (ψευδοϊστορικά, φιλοσοφικά, ερωτικά, πρόσωπα και προσωπεία) και δ) ποιήματα στα οποία χρησιμοποιούνται καβαφικά στοιχεία, ψήγματα στίχων, ή και το όνομα του Καβάφη. Ειδικότερα, η ανακοίνωσή μας θα εστιαστεί κυρίως στα χαλαραμπίδεια καβαφογενή ποιήματα στα οποία εντοπίζονται ρητές αναφορές στον Καβάφη και το έργο του.

Βιογραφικά στοιχεία υποψήφιου διδάκτορα

Ο Δημήτριος Λαδικός γεννήθηκε στη Ρόδο στις 22 Αυγούστου 1986. Σπούδασε Ελληνική Φιλολογία στη Φιλοσοφική Σχολή του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Οι μεταπτυχιακές σπουδές του πραγματοποιήθηκαν στο Πανεπιστήμιο Λευκωσίας, με ειδίκευση στις Επιστήμες της Αγωγής και συγκεκριμένα στην Ειδική Αγωγή. Συμμετείχε στο επιμορφωτικό πρόγραμμα “Διδασκαλία της Ελληνικής ως Δεύτερης/Ξένης Γλώσσας” του Πανεπιστημίου Αιγαίου. Από το 2011 εργάζεται ως φιλόλογος στην ιδιωτική εκπαίδευση. Είναι συγγραφέας διηγημάτων δημοσιευμένων σε συλλογικούς τόμους αλλά και ενός μυθιστορήματος, με τίτλο Σαββατοκύριακο στο Ρίο, το 2019. Έχει συμμετάσχει και βραβευθεί σε λογοτεχνικούς διαγωνισμούς. Έχει δημοσιεύσει άρθρα σε Πρακτικά συνεδρίων.

Ρητορική ανάγνωση της συλλογής του Αντώνη Φωστιέρη *Ποίηση μες στην ποίηση* (1977)

Παρασκευή Μακρίδου, Λουίζα Χριστοδουλίδου

Περίληψη

Οι σύγχρονες προσεγγίσεις στον χώρο της Κριτικής Θωρίας στο δεύτερο μισό του 20ού αιώνα, και ιδιαίτερα η ανάπτυξη του Δορισμού, έφεραν στο προσκήνιο νέους τρόπους προσέγγισης του λογοτεχνικού κειμένου. Ειδικότερα, σε ό,τι αφορά στον ποιητικό λόγο, το ποίημα αντιμετωπίστηκε ως ομιλιακό γεγονός (συγκεκριμένα ως μήνυμα) που εκπέμπεται από τον πομπό-ποιητή προς τον δέκτη-αναγνώστη, ενώ ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε στον τρόπο γλωσσικής "κωδικοποίησης" του ποιητικού λόγου. Μέσα σε αυτό το γενικότερο πλαίσιο κινήθηκαν οι δομιστικές αντιλήψεις για την ανάλυση της ποίησης με κύριο εκφραστή τον R. Jakobson (1926-1948), από τον Γλωσσολογικό Κύκλο της Πράγας, ο οποίος αναγνώρισε το ποιητικό έργο ως "λειτουργική δομή" και έστρεψε την προσοχή στη μελέτη δύο ρητορικών τρόπων: της μεταφοράς και της μετωνυμίας. Παράλληλα, ο R. Jakobson αναγνώρισε έξι γλωσσικές λειτουργίες που εμπλέκονται στην αποκωδικοποίηση του ποιητικού κειμένου. Στη θεωρητική αφετηρία της παρούσας ανακοίνωσης τοποθετείται η παραπάνω θεωρητική προσέγγιση, ενώ ως corpus text επιλέγονται τα ποιήματα ποιητικής του σημαντικού έλληνα ποιητή της Γενιάς του '70 Αντώνη Φωστιέρη, όπως αυτά καταχωρίζονται στη συλλογή *Ποίηση μες στην Ποίηση* (1977). Πρόκειται για συλλογή που κινείται ακραιφνώς σε άξονες ποιητικούς, με το θέμα της ποιητικής δημιουργίας και τη διαδικασία σύστασης του ποιήματος, να κυριαρχούν θεματικά.

Βιογραφικά στοιχεία υποψήφιας διδακτόρισσας

Η Παρασκευή Μακρίδου είναι υποψήφια διδάκτωρ Νεοελληνικής Λογοτεχνίας του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Αιγαίου. Σπούδασε Ιστορία-Αρχαιολογία στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών (ΕΚΠΑ) και στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης (Π.Τ.Δ.Ε) του Πανεπιστημίου Αιγαίου. Είναι διπλωματούχος του διδρυματικού προγράμματος μεταπτυχιακών σπουδών "Ρητορική: Επιστήμες του Ανθρώπου και Εκπαίδευση" (ΕΚΠΑ-Παν/μιο Δ. Μακεδονίας). Εργάστηκε για περισσότερα από 15 έτη στον χώρο της ιδιωτικής εκπαίδευσης και τα τελευταία χρόνια εργάζεται στη δημόσια πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Έχει δημοσιεύσει έρευνες και μελέτες σε επιστημονικά περιοδικά και έχει συμμετάσχει σε διεθνή συνέδρια με ερευνητικές της εργασίες. Άρθρα και βιβλιοκριτικές της έχουν δημοσιευτεί σε έγκυρα λογοτεχνικά περιοδικά (MusEd, Poeticanet, Κοράλλι, Μανδραγόρας). Σε ερευνητικό επίπεδο ασχολείται με τη μελέτη της "Νέας Ρητορικής" και των σύγχρονων αναγνωστικών θεωριών. Το 2018 εξέδωσε το πρώτο της βιβλίο με τίτλο *Ο μικρός Δημοσθένης και τα μαγικά χαλίκια* από τις εκδόσεις Καμπύλη.

Δημιουργική διδασκαλία στην ποίηση για παιδιά των Γιάννη Ρίτσου και Κώστα Μόντη με κεντρικό μοτίβο τη "μητέρα"

Μίκα Ντάκα, Λουίζα Χριστοδουλίδου

Περίληψη

Σύμφωνα με τη Συναλλακτική Θεωρία της Louise Michelle Rosenblatt η διδασκαλία της ποίησης και γενικότερα της λογοτεχνίας συνεπάγεται τη μύηση του/της αναγνώστη/στριας-μαθητή/μαθήτριας στο να κατανοήσει τις αντιδράσεις του που προκλήθηκαν με βάση την ανάγνωση ενός συγκεκριμένου κειμένου και να συνδέσει το έργο με τις παρελθοντικές του εμπειρίες από τη ζωή και τη λογοτεχνία. Προτείνεται, λοιπόν, μια νέα ανοικτή μεθοδολογία, σύμφωνα με κάποιες γενικές αρχές, που οδηγούν σε μια νέα αντίληψη της αναγνωστικής διαδικασίας στη λογοτεχνία μέσα στην τάξη. Πρόκειται για μια ευέλικτη προσέγγιση κι εφαρμογή που δεν υπάγεται σε αυστηρά μοντέλα και σχήματα και αποκλίνει από την παραδοσιακή διδακτική της λογοτεχνίας και δη της ποίησης. Το ποίημα δεν κατακερματίζεται στα συστατικά του για την αναζήτηση του ενός και μοναδικού νοήματος, αλλά επιδιώκεται να βιωθεί ως ολοκληρωμένη αισθητική εμπειρία με βάση την υποκειμενική ανταπόκριση του/της αναγνώστη/στριας-μαθητή/μαθήτριας, την επικοινωνία στο πλαίσιο της συζήτησης στην τάξη και μέσα από δραστηριότητες δημιουργικής έκφρασης. Με βάση τη Συναλλακτική Θεωρία και τις εκπαιδευτικές προεκτάσεις της, προσεγγίσαμε ποιήματα των Γ. Ρίτσου και Κ. Μόντη, με κεντρικό μοτίβο τη "μητέρα", σε τμήμα της Δ' τάξης ενός δημοτικού σχολείου της Ρόδου. Στην εισήγησή μας θα παρουσιάσουμε την εν λόγω διδακτική πρόταση.

Βιογραφικά στοιχεία υποψήφιας διδακτόρισσας

Η Μίκα Ντάκα γεννήθηκε και ζει στη Ρόδο. Το θέμα της διδακτορικής διατριβής της είναι "Η ποίηση για παιδιά των Γιάννη Ρίτσου και Κώστα Μόντη υπό το φως της συναλλακτικής θεωρίας της L.M. Rosenblatt. Θεωρητικές και διδακτικές προσεγγίσεις". Πραγματοποίησε τις προπτυχιακές της σπουδές στο ΠΤΔΕ του Πανεπιστημίου Αιγαίου και τις μεταπτυχιακές της σπουδές στο "ΠΜΣ Παιδικό Βιβλίο και Παιδαγωγικό Υλικό" στο ΤΕΠΑΕΣ του Πανεπιστημίου Αιγαίου, με υποτροφία. Έχει συμμετάσχει στο 36ο Διεθνές Συνέδριο της IBBY (Αθήνα, 30/08/2018 - 1/09/2018). Γράφει ποίηση και πεζογραφία. Εξέδωσε την ποιητική συλλογή με τίτλο Μνήμες και Φάσματα (Βερέττας, 2016). Πεζά κείμενά της συμπεριλήφθηκαν σε ανθολογίες διηγημάτων (Βερέττας, 2014-2017) και στο συλλογικό έργο Μετά το σκοτάδι... το φως (Κομνηνός, 2020). Ποιήματά της έχουν συμπεριληφθεί σε λογοτεχνικά περιοδικά κι έχει διακριθεί σε διαγωνισμούς ποίησης. Έλαβε έπαινο από τον Όμιλο για την UNESCO Νήσων και Πειραιώς, για τη θεατρική παράσταση "OMNIA" (Χίος, 2019), η οποία βασίστηκε σε ποιητικά και πεζά κείμενα της. Άρθρα της έχουν δημοσιευθεί σε συλλογικούς τόμους, πρακτικά Ημερίδων και περιοδικά.

Η γλωσσική ενίσχυση στο νηπιαγωγείο μέσα σε περιβάλλον γλωσσικής ετερότητας και η σχέση της με την ομαλή μετάβαση των μαθητών με μεταναστευτικό υπόβαθρο στο δημοτικό σχολείο

Παναγιώτα Τρίκου, Ελένη Σκούρτου

Περίληψη

Η μετάβαση από το νηπιαγωγείο στο δημοτικό σχολείο αποτελεί πρόκληση για τα παιδιά. Η πρόκληση είναι ακόμη μεγαλύτερη για αυτά που προέρχονται από κοινωνικά ευπαθείς ομάδες, καθώς περιλαμβάνει την απόκτηση των απαιτούμενων εκπαιδευτικών εμπειριών και την πρόσβαση στον εγγραμματισμό. Στο πλαίσιο αυτό, το πρόγραμμα Heterogenität und Literalität im Übergang vom Elementar- in den Primarbereich im europäischen Vergleich (Ετερότητα και Εγγραμματισμός στη μετάβαση από την προσχολική στη δημοτική εκπαίδευση μέσα σε ένα πλαίσιο ευρωπαϊκής σύγκρισης, HeLiE) υπό την καθοδήγηση της καθηγήτριας Αργυρώς Παναγιωτοπούλου στο Πανεπιστήμιο της Κολωνίας, πραγματοποίησε εθνογραφικές έρευνες πεδίου σε διάφορα ευρωπαϊκά εκπαιδευτικά συστήματα με σκοπό την παρατήρηση παιδιών με μεταναστευτικό υπόβαθρο στη σχολική τους καθημερινότητα. Η παρούσα έρευνα αφορά στο κομμάτι της ελληνικής σχολικής πραγματικότητας. Μέσα από εθνογραφικές περιγραφές οι οποίες αναλύονται με την Ενιαία Θεμελιωμένη Θεωρία (Grounded Theory), περιγράφεται η καθημερινότητα παιδιών με μεταναστευτικό υπόβαθρο σε ένα δημόσιο νηπιαγωγείο στη Ρόδο, καθώς και οι γλωσσικές δραστηριότητες που διεξήχθησαν σε αυτό. Ερευνάται αν η ετερότητα του μαθητικού δυναμικού λαμβάνεται υπόψη στη διαμόρφωση του διδακτικού έργου στο νηπιαγωγείο και αν αξιοποιείται το πολιτισμικό κεφάλαιο των μαθητών κατά την εκπαιδευτική διαδικασία. Τα ίδια παιδιά ακολουθήθηκαν και στην πρώτη τάξη του δημοτικού σχολείου, ώστε να διερευνηθεί η συσχέτιση της γλωσσικής ενίσχυσης, αλλά και της γενικής προσαρμογής στο περιβάλλον του νηπιαγωγείου, με τη μετάβαση στο δημοτικό σχολείο.

Βιογραφικά στοιχεία υποψήφιας διδακτόρισσας

Είμαι νηπιαγωγός, απόφοιτος της Σχολής Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου και κάτοχος του European Master in Intercultural Education από το Freie Universität στο Βερολίνο της Γερμανίας. Εργάστηκα αρχικά ως παιδαγωγός προσχολικής αγωγής στο ελληνογερμανικό εκπαιδευτικό ίδρυμα "Φάρος" (KITA FAROS) στο Βερολίνο, όπου εφαρμόζεται ένα σύστημα δίγλωσσης εκπαίδευσης, στην ελληνική και στη γερμανική γλώσσα. Το 2006 διορίστηκα νηπιαγωγός στη Ρόδο, όπου για επτά χρόνια υπηρέτησα σε δημόσια νηπιαγωγεία της νότιας Ρόδου με μεγάλη πολιτισμική ετερότητα στο μαθητικό δυναμικό τους. Τα τελευταία χρόνια υπηρετώ στο νομό Ροδόπης, σε μειονοτικά χωριά της περιοχής, αλλά και σε νηπιαγωγεία της πόλης της Κομοτηνής. Μιλώ άριστα Αγγλικά και Γερμανικά και αρκετά καλά Ισπανικά. Όντας παιδί δίγλωσσων γονιών, αντιλαμβάνομαι τη γλωσσική ετερότητα ως δύναμη στη διαμόρφωση της ταυτότητας και της εξέλιξης ενός ατόμου και αυτό προασπίζομαι ως εκπαιδευτικός τόσο στους μαθητές/στις μαθήτριάς μου όσο και στους γονείς τους.